

180 KIRI

HÜVASTIJÄTUJUTLUS

KUI viimse õhtusöömaaja lõpetamiseks oli psalm lauldud, arvasid apostlid, et Jeesus katseb kohe laagrisse naasta, kuid ta andis neile märku istuda. Meister ütles:

² „Teil on hästi meeles, kuidas ma saatsin teid teele ilma kukru ja reisipaunata ning soovitasin isegi vahetusrõivad maha jätta. Ja te kõik mäletate, et teil ei tulnud millestki puudust. Aga nüüd on saabunud mureajad. Te ei saa enam rahvahulkade heale tahtele loota. Nüüdsest võtke kukkur kaasa, kui teil see on. Minnes maailmale evangeeliumi kuulutama, varustage end nii, nagu ise paremaks peate. Ma olen tulnud rahu tooma, kuid mõnda aega seda veel ei saabu.

³ Inimese Pojal on nüüd aeg auhiilgusesse astuda ja Isa ülendatakse minus. Mu sõbrad, ma olen teiega koos veel vaid lühikest aega. Varsti te otsite mind, aga ei leia, sest ma lähen paika, kuhu teie ei saa praegu tulla. Kui te aga olete oma töö maa peal lõpetanud, nagu mina olen juba oma töö lõpetanud, tulete te minu juurde, nagu mina praegu valmistun oma Isa juurde minema. Õige varsti lahkun ma teie juurest ja te ei näe mind enam maa peal, ent te kõik näete mind eeloleval ajastul, kui tõusete taevariiki, mille mu Isa on mulle andnud.”

1. UUS KÄSK

¹ Pärast lühikest sundimatut vestlust Jeesus tõusis ja ütles: „Esitades teile tähendamissõna selle kohta, kui abivalmilt te peaksite üksteist teenima, ütlesin ma, et tahan anda teile ühe uue käsu. Ma teen seda nüüd, mil olen teie juurest lahkumas. Te teate hästi käsku, mis kohustab teid üksteist armastama, armastama ligimest nagu iseennast. Aga enam ei rahulda mind oma laste puhul täielikult isegi selline siiras pühendumine. Tahaksin, et te uskujate vennaskonna taevariigis veel enam armastust ilmutaksite. Seepärast annan teile uue käsu: armastage üksteist nii, nagu mina olen teid armastanud. Kui te üksteist nii armastate, siis mõistavad kõik inimesed, et te olete minu jüngrid.

² Seda uut käsku andes ei sea ma teie hingele uut koormat, pigem toon ma teile uut rõõmu ja võimaldan teil kogeda uut rahulolu, mida saate teadmisesest, et jagate oma kaasinimestele südamest tulevat kiindumust. Ma kogen peagi ülimat rõõmu, ehkki väliselt kannatan, jagades oma kiindumust teile ja teie kaasurelikele.

³ Kutsudes teid üles üksteist armastama nii, nagu mina olen teid armastanud, sean teile eeskujuks tõelise kiindumuse ülima mõõdu, sest ühegi inimese armastus ei saa olla suurem selle omast, kes annab oma elu sõprade eest. Ja teie olete minu sõbrad ning jääte minu sõpradeks, kui olete valmis tegema seda, mida ma teile olen õpetanud. Teie olete nimetanud mind Meistriks, kuid mina ei nimeta teid teenriteks. Kui te vaid armastate üksteist nii, nagu mina teid armastan, olete minu sõbrad ja ma räägin teile alati, mida Isa mulle ilmutab.

⁴ Mitte ainult teie pole mind valinud, vaid mina omakorda olen teid valinud ja määranud ametisse, et te läheksite maailma ja jagaksite oma armastava teenimise viljad kaasinimestele, nii nagu mina olen teie seas elanud ja teile Isa ilmutanud. Meie Isaga töötame teiega koos ja te kogete täiuslikku jumalikku rõõmu, kui vaid kuuletute minu käsule armastada üksteist nii, nagu mina olen teid armastanud.”

⁵ ¶ Kui te jagate Meistriga tema rõõmu, saate osa ka tema armastusest. Ja saada osa tema armastusest tähendab, et te olete olnud tema teenistuses. Niisugune armastusekogemus ei vabasta teid selle maailma raskustest ega loo uut maailma, kuid muudab vana maailma päris kindlasti uueks.

⁶ Pidage meeles: Jeesus ei nõua mitte ohvrit, vaid ustavust. Teadliku ohverdamise puhul puudub see kogu südamest tulev kiindumus, mis armastava teenimise ülimaks rõõmuks muudab. Kui sa võtad midagi *kohustusena*, siis on sul sulase meelelaad ja sa ei koge sõbrana ja sõbra heaks teenimisega kaasnevat võimast tundevarinat. Sõprus ületab ajena igasugust veendunud kohusetunnet ja sõbra teenet sõbrale ei saa kunagi ohvriks nimetada. Meister on apostlitele õpetanud, et nad on Jumala pojad. Ta on nimetanud neid vendadeks ja praegu, enne lahkumist, nimetab ta neid sõpradeks.

2. VIINAPUU JA SELLE OKSAD

¹ Siis tõusis Jeesus uuesti ja jätkas oma apostlite õpetamist: „Mina olen tõeline viinapuu ja mu Isa on aednik. Mina olen viinapuu ja teie olete oksad. Ja Isa nõuab minult ainult seda, et te kannaksite palju vilju. Viinapuud pügatakse vaid selleks, et see kannaks rohkem vilja. Iga oksa, mis ei kannu vilja, lõikab Isa mul küljest. Ja igat viljakandvat oksa ta puhastab, et see veel enam vilja kannaks. Minu sõna on teid juba puhastanud, kuid te peate ka puhtaks jääma. Jääge minusse

ja mina jään teisse, sest oks sureb, kui ta viinapuust eraldada. Nii nagu oks võib kanda vilja ainult viinapuu külge jäädes, saate te kõik kanda armastava teenimise vilju vaid siis, kui jääte minusse. Pidage meeles: mina olen tõeline viinapuu ja teie olete elavad oksad. See, kes elab minus ja kelles elan mina, kannab palju vaimuvilja ja tunneb sellest vaimsest saagist ülimat rõõmu. Kui te hoiate selle elava vaimse sideme minuga alal, kannate külluslikku vilja. Kui te jääte minusse ja mu sõnad elavad teis, saate minuga vabalt suhelda ning minu elav vaim võib teid sedavõrd täita, et te saate paluda kõike, mida minu vaim tahab, ja teha seda kõike kindla teadmisega, et Isa annab meile selleks loa. See teeb Isale au, kui viinapuul on palju elavaid oksid ja iga oks kannab palju vilja. Ja kui maailm näeb neid viljakandvaid oksid — minu sõpru, kes armastavad üksteist nii, nagu mina neid olen armastanud —, siis teavad kõik, et te olete tõesti minu õpilased.

² Olen armastanud teid nii, nagu Isa mind on armastanud. Elage minu armastuses, nii nagu mina elan Isa armastuses. Kui te teete nii, nagu ma olen teile õpetanud, jääte minu armastusse, nagu mina olen pidanud Isa sõna ja jään igavesti tema armastusse.”

³ Juudid olid juba ammustest aegadest õpetanud, et messias on Taaveti esivanemate „viinapuust kasvanud võsu”, ning selle vana aja õpetuse mälestuseks kaunistas Herodese templi sissepääsu suur viinamarjakobar koos viinapuuga. See meenus kõigile apostlitele, kui Meister kõneles nendega tol õhtul seal ülakambris.

⁴ Aga palveid puudutavate Meistri sõnade väärtõlgendused tekitasid hiljem suurt kurbust. Oleks olnud vähem probleeme, kui neid sõnu oleks mäletatud täpselt ja need oleks hiljem tõeselt üles kirjutatud. Selle sõnastuse järgi, milles need tegelikult üles kirjutati, hakkasid uskujad lõpuks pidama Jeesuse nimel palvetamist mingiks ülimaks maagiaks, arvates, et saavad Isalt kõike, mida küsivad. Sajandeid on ausad hinged oma usuga selle takistuse vastu põrganud. Millal ükskord hakkab uskujate maailm aru saama, et palve ei ole võimalus saavutada oma tahtmist, vaid pigem viis Jumala tahte valimiseks, kogemus, mille kaudu õpitakse Isa tahet ära tundma ja täitma? On täiesti tõsi, et kui teie tahe on tõepoolest tema tahte järgi seatud ning palve esindab seda tahete liitu, siis võite küsida mida iganes ning see antakse teile. See tahete liit teostub Jeesuse tahtel ja tema kaudu, nii nagu viinapuu elu voolab tema elavatesse okstesse ja läbi nende.

⁵ Kui jumalikkuse ja inimikkuse vahel on niisugune elav seos ja kui inimkond peaks mõtlematult ning

teadmatult palvetama iseka hõlbuelu ja vaid hooplemiseks vajalike saavutuste eest, võib jumalik vastus olla ainult üks: elavaid oksid peab olema rohkem ja nad peavad kandma rikkalikumalt vaimuvilju. Kui viinapuu oks on elav, võib kõigile tema palvetele vastata vaid üht: tuleb kanda rohkem viinamarju. Oks ongi tegelikult olemas ainult viljade, viinamarjade kandmiseks ega saa teha mitte midagi muud. Nii on ka tõeline usklik olemas ainult vaimuviljade kandmiseks: et armastada ligimest, nagu teda ennast on armastanud Jumal — et me armastaksime üksteist nii, nagu Jeesus on meid armastanud.

⁶ Kui Isa asetab viinapuule oma distsiplineeriva käe, teeb ta seda armastusest, et oksad rohkem vilja kannaksid. Ja tark aednik lõikab ära ainult surnud ning viljatud oksad.

⁷ Jeesusel oli raske isegi oma apostlitele selgeks teha, et taevariigis, kus valitseb vaim, on palve vaimust sündinud uskujate toiming.

3. MAAILMA VAENULIKKUS

¹ Vaevalt olid üksteist apostlit lõpetanud viinapuu ja okste kohta kuulnud kõne arutamise, kui Meister andis märku, et ta soovib neile veel rääkida. Teades, et aega on vähe, ütles ta: „Kui ma olen teie juurest lahkunud, ärge laske end maailma vaenulikkusest heidutada. Ärge kurvastage ka siis, kui nõrga usuga uskujad pöörduvad teie vastu ja ühendavad käed taevariigi vaenlastega. Kui maailm teid vihkab, tuletage meelde, et ta vihkab mind veel enne kui teid. Oleksite te sellest maailmast, armastaks maailm teid kui selle maailma omi, aga et te ei ole, keeldub maailm teid armastamast. Te olete küll selles maailmas, kuid teie elud ei ole ilmalikud. Olen teid maailmast välja valinud, et te esindaksite teise maailma vaimu sellele maailmale, kust teid on valitud. Kuid pidage alati meeles sõnu, mis ma teile olen öelnud: teener pole oma isandast suurem. Kui nad julgevad mind taga kiusata, hakkavad nad taga kiusama ka teid. Kui minu sõnad solvavad uskmataid, riivavad jumalakartmataid ka teie sõnad. Seda kõike teevad nad teile sellepärast, et nad ei usu minusse ega Temasse, kes mind on saatnud, ja seepärast kannata te minu evangeeliumi pärast veel palju. Neid katsumusi taludes tuletage aga meelde, et ka mina olen taevariigi evangeeliumi pärast enne teid kannatanud.

² Paljud neist, kes teid ründavad, ei tunne tõevalgust, kuid see ei käi kõigi nende kohta, kes meid praegu taga kiusavad. Kui me poleks neile tõde õpetanud, võiksid nad teha palju imelikke asju hukatusse sattumata, ent nüüd, mil nad on tundnud valgust ja selle

tagasi lükanud, pole nende suhtumine millegagi vabandav. See, kes vihkab mind, vihkab minu Isa. Teisiti ei saa see olla: valgus, mis teid päästaks, kui te selle vastu võtaksite, võib teid vaid hukutada, kui selle teadlikult tagasi lükkate. Ja mida olen ma neile inimestele teinud, et nad mind nii kohutavalt vihkavad? Mitte midagi, olen neile pakkunud ainult vendlust maa peal ja pääsemist taevas. Aga kas te pole pühakirjast lugenud: „Ja nad vihkasid mind ilmaasjata?”

³ Aga ma ei jäta teid maailma üksi. Üsna pea, kui ma olen läinud, saadan teile ühe vaimse abilise. Teie keskele tuleb keegi, kes asub minu kohale, kes jätkab teile tõetee õpetamist ja isegi lohutab teid.

⁴ Ärge kandke muret oma südames. Te usute Jumalasse, uskuge endiselt ka minusse. Ehkki ma pean teist lahkuma, ei ole ma kaugel. Nagu juba ütlesin, on minu Isa universumis palju eluasemeid. Kui see nii ei oleks, poleks ma teile korduvalt neist rääkinud. Kavatsen tagasi pöörduda neisse valgusemaailmadesse, peatuspaikadesse Isa taevas, kuhu teiegi kunagi tõusete. Neist paikadest tuln ma siia maailma ja nüüd on ligi tund, mil pean oma Isa töö juurde kõrgetesse sfääridesse tagasi minema.

⁵ Kuigi ma suundun enne teid Isa taevariiki, saadan kindlasti teie järele, et te võiksite olla koos minuga asupaikades, mis valmistati Jumala surelikele poegadele ette juba enne selle maailma loomist. Ehkki ma pean teist lahkuma, olen teiega koos vaimus ja teie jõuate lõpuks isiklikult minu juurde, kui olete tõusnud mu universumis minuni, nii nagu mina peagi tõusen oma Isa juurde tema suuremas universumis. Ja kõik, mis ma teile olen öelnud, on tõsi ja igikestev, isegi kui te sellest täielikult aru ei saa. Ma lähen Isa juurde ja ehkki te ei saa mulle praegu järgneda, järgnete te mulle kindlasti tulevastel ajastutel.”

⁶ Kui Jeesus istus, tõusis Toomas ja ütles: „Meister, me ei tea, kuhu sa lähed, seepärast ei tea me muidugi ka teed. Aga me järgneme sulle selsamal ööl, kui sa meile teed näitad.”

⁷ Toomase sõnu kuuldes vastas Jeesus: „Toomas, mina olengi tee, tõde ja elu. Kõik inimesed pääsevad Isa juurde ainult minu kaudu. Kõik, kes leiavad Isa, on kõigepealt leidnud mind. Kui te tunnete mind, teate ka teed Isa juurde. Ja te tõesti tunnete mind, sest olete elanud koos minuga ja näete mind praegu.”

⁸ See õpetus oli aga paljudele apostlitele liiga sügav, eriti Filippusele, kes kõneles mõned sõnad Naatanaeliga ning tõusis siis ja ütles: „Meister, näita meile Isa ja kõik, mis sa oled meile öelnud, saab selgeks.”

⁹ Kui Filippus oli lõpetanud, lausus Jeesus: „Filippus, olen nii kaua teiega olnud, kas sa tõesti isegi praegu ei tunne mind? Ma ütlen teile veel kord: see, kes on näinud mind, on näinud ka Isa. Kuidas võid sa siis öelda: näita meile Isa? Kas sa ei usu, et mina olen Isas ja Isa on minus? Kas ma pole teile õpetanud, et need sõnad, mida ma räägin, pole mitte minu, vaid Isa sõnad? Ma räägin Isa, mitte iseenda nimel. Ma tuln siia maailma selleks, et täita Isa tahet, ja seda olengi teinud. Minu Isa on minus ja toimib minu kaudu. Uskuge mind, kui ma ütlen, et Isa on minus ja mina olen Isas, või uskuge mind sellesama elu pärast, mis ma olen elanud — minu töö pärast.”

¹⁰ Kui Meister läks kõrvale, et end veega värskendada, asusid üksteist apostlit elavalt neid õpetusi arutama ja Peetrus oli just alustamas pikemat sõnavõttu, kui Jeesus tagasi tuli ja andis neile märku istuda.

4. TÕOTATUD ABILINE

¹ Jeesus jätkas õpetamist, öeldes: „Kui ma olen Isa juurde läinud ja ta on selle töö, mida ma teie heaks maa peal olen teinud, täielikult heaks kiitnud ning minust on lõplikult oma valduste suverään saanud, ütlen oma Isale: ma jätsin oma lapsed maa peale üksi ja töötasin saata neile teise õpetaja. Ja kui Isa selle heaks kiitab, valan ma kogu liha peale välja Tõe Vaimu. Mu Isa vaim ongi juba teie südameis ja kui see päev saabub, olen ka mina teie juures, nii nagu praegu on Isa. See uus kingitus on elava tõe vaim. Uskmatud ei kuula algul selle vaimu õpetusi, kuid kõik valgusepojad võtavad ta rõõmuga ja kogu südamest vastu. Ja te tunnete selle vaimu ära, kui ta tuleb, nii nagu te tundsite ära minu, ja võtate selle kingituse oma südamesse vastu ja ta jääb teiega. Seega näete, et ma ei kavatse teist lahkuda, jätmata teile abi ja juhust. Ma ei jäta teid üksi. Täna saan ma olla koos teiega ainult ise siin viibides. Eelolevatel aegadel olen ma samaaegselt koos igaühega teist ja kõigi teiste inimestega, kes minu kohalolekut soovivad, kus iganes te ka ei viibiks. Kas te ei saa aru, et on parem, kui ma lahkun, jätan teid lihas, et olla parimini ja täielikumalt teiega vaimus?”

² Juba mõne tunni pärast ei näe maailm mind enam, aga te tunnete mind endiselt oma südameis kuni selle ajani, mil ma saadan teile selle uue õpetaja, Tõe Vaimu. Nii nagu ma olen teie hulgas elanud, elan siis teie sees; ma saan üheks teie isiklike vaimuriigi kogemustega. Ja kui see on juhtunud, teate kindlalt, et mina olen Isas ja kuna teie elu peitub koos Isaga minus, olen ka mina teis. Ma olen Isa armastanud ja tema sõna pidanud; teie olete mind armastanud ja peate minu sõ-

na. Nii nagu mu Isa on andnud mulle oma vaimu, annan minagi teile oma vaimu. Ning see Tõe Vaim, mis ma teile annan, juhhib ja lohutab teid ning suunab lõpuks kogu tõe juurde.

³ Ma räägin neid asju teile praegu, mil olen veel teie juures, et te oleksite paremini valmis taluma katsumusi, mis ongi meid juba tabanud. Ja kui saabub see uus päev, elab teie sisimas peale Isa ka Poeg. Ning need taevakingitused toimivad vastastikku nii, nagu Isa ja mina oleme maa peal ja otse teie silme all kui üks isik, Inimese Poeg. See vaimsõber meenutab teile kõike seda, mis ma teile olen õpetanud.”

⁴ Kui Meister hetkeks vaikus, sõandas Juudas Alfeus esitada ühe neist vähestest küsimustest, mis tema või ta vend üldse Jeesusele avalikult oli esitanud. Juudas küsis: „Meister, sa oled alati elanud meie seas nagu sõber, kuidas me sind ära tunneme, kui sa avaldad ennast meile edaspidi ainult vaimu kaudu? Kui maailm sind ei näe, kuidas saame siis sinus kindlad olla? Kuidas sa end meile näitad?”

⁵ Jeesus vaatas neid kõiki, naeratas ja ütles: „Minu väikesed lapsed, ma lähen ära, tagasi oma Isa juurde. Üsna pea ei näe te mind enam nii nagu siin, lihas ja veres. Väga varsti saadan ma teile oma vaimu, mis sarnaneb minuga kõige muu poolest peale selle ainelise keha. See uus õpetaja on Tõe Vaim, kes elab siis igäühes teist, teie südameis, ja nii saavad kõik valguselapsed üheks ja neid tõmbab üksteise poole. Ja just selliselt saame me, minu Isa ja mina, elada teie kõigi hingest ja ka kõigi nende hingest, kes meid armastavad ja seda armastust teostavad oma armastuses üksteise vastu, nii nagu mina teid praegu armastan.”

⁶ Juudas Alfeus ei saanud päriselt aru, mida Meister ütles, kuid mõistis, et neile töötati uut õpetajat, ja ta tajus Andrease näoilme järgi, et tema küsimusele oli küllalt hästi vastatud.

5. TÕE VAIM

¹ Uus abiline, kelle Jeesus lubas saata uskujate südamesse — valada välja kogu liha peale —, on *Tõe Vaim*. See jumalik and ei ole kirjasõna ega tõe seadus ega toimi tõe vormi või väljendusena. Uus õpetaja on *veendumus tões*, teadlikkus ja kindlus tõelistest tähendustest reaalsel vaimutasandil. Ja see uus õpetaja on elava ja kasvava tõe, avarduva, avaneva ja kohaneva tõe vaim.

² Jumalik tõe on vaimuga tajutav ja elav reaalsus. Tõe eksisteerib ainult teadvuse kõrgetel jumalikkuse teostamise ja Jumalaga osaduses olemise vaimsetel tasanditel. Te võite tõe tunda ja tões elada, võite kogeda

tõe kasvu hingest ja tunda rõõmu sellega meele valgustamise vabadusest, kuid te ei saa vangistada tõe valemitesse, normidesse, usutunnistustesse või inimkäitumise intellektuaalsetesse muustritesse. Kui te hakkate jumalikkude tõe inimlikult sõnastama, siis see sureb kiiresti. Vangistatud tõe surmajärgne päästmine võib ka parimal juhul toimuda ainult intellektualiseeritud ja õilistatud tarkuse teatava vormi teostumise kaudu. Staatiline tõe on surnud tõe ja teoreetiliselt võib võtta ainult surnud tõe. Elav tõe on dünaamiline ja saab eksisteerida inimmeeles üksnes kogemuslikult.

³ Arukus kasvab välja ainelisest eksistentsist, mida on valgustanud kosmilise meele kohalolek. Tarkus on teadlikkus teadmisest, mis on tõstetud uutele tähendusetasanditele ja mida on aktiveerinud universumi annetatud tarkuse abilis-meelvaimu kohalolek. Tõe on vaimse reaalsusega väärtus, mida kogevad ainult vaimuanniga olendid, kes funktsioneerivad kõigse teadvuse aineülestel tasanditel ja võimaldavad pärast tõe teostumist end aktiveerinud vaimul oma hinge sisimas elada ja valitseda.

⁴ Tõeliselt universumi mõistev laps otsib elavat Tõe Vaimu igast targast lausest. Jumalat tundev inimene tõstab lakkamatult tarkust jumalike saavutuste elava tõe tasanditele; vaimselt paigale jäänud hing veab samal ajal elavat tõe tarkuse surnud tasanditele ja vaid ülendatud teadmiste valda.

⁵ Kui kuldreegel seisaks eraldi Tõe Vaimu üleinelikust taipamisest, oleks see vaid kõrge eetilise käitumise reegel. Sõna-sõnalt tõlgendatuna võib kuldreegel muutuda teie kaaslastele väga solvavaks. Ilma tarkuse kuldreegli vaimse eristamisvõimeta võiksite te arutleda nii: kuna me soovime kuulda kõigilt inimestelt täielikult ja siiralt nende mõtteis olevat tõe, peaksime ka meie täielikult ja siiralt kõik oma mõtted kaasolenditele ära rääkima. Kuldreegli niisugune mittevaimne tõlgendamine võib teha teid ütlemata õnnetuks ja lõputult kurvaks.

⁶ Mõned inimesed mõistavad ja tõlgendavad kuldreeglit puhtintellektuaalse kinnitusega inimlikule vendlusele. Teised kogevad seda inimsuhte väljendust inimisiksuse õrnade tunnete emotsionaalse rahuldamisena. Osa surelikke tunnistab sedasama kuldreeglit mõõdupuuna kõigi ühiskondlike suhete mõõtmiseks, sotsiaalse käitumise standardina. Ja on neidki, kes vaatavad seda kui suure moraaliõpetaja positiivset käsku, kes on selles väites väljendanud kõrgeimat arusaama moraalsest kohusest kõigis vennalikes suhetes. Nende moraalse olendite eludes saab kuldreegel kogu nende filosoofia targaks keskmeks ja raamistikuks.

⁷ Jumalat tundvate tõearmastajatest uskujate venaskonnas muutub kuldreegel elavaks, teostudes vaimselt neil kõrgematel tõlgendamistasanditel, mis ajendavad Jumala surelikke poegi mõistma Meistri käsku kohustusena suhtuda oma kaaslastesse nii, et nende kokkupuude uskujaga teeks võimalikult palju head. Selles peitub tõelise religiooni sisu: armastada oma ligimest nagu iseennast.

⁸ Ent kuldreegli kõrgeim teostumine ja kõige tõesem tõlgendamine seisneb teadlikkuses selle jumaliku deklaratsiooni kestva ja elava reaalsuse tõe vaimust. Selle kõikse suhte reegli tõeline kosmiline tähendus ilmneb alles selle vaimses mõistmises, kui Poja vaim tõlgendab käitumisest sureliku inimese hinge sisimas elavale Isa vaimule. Kui need vaimust juhitud surelikud mõistavad kuldreegli tõelist tähendust, täituvad nad ülevoolava kindlustundega, et on sõbraliiku universumi kodanikud ja et nende vaimureaalsuse ideaalid rahuldatakse vaid siis, kui nad armastavad oma kaaslast nii, nagu Jeesus meid kõiki armastas, ning et see on jumalaarmastuse reaalne teostumine.

⁹ Sedasama filosoofiat jumaliku tõe elavast paindlikkusest ja kosmilisest kohandatavusest Jumala iga poja individuaalsetele vajadustele ja võimetele peate tajuma enne, kui võite loota, et saate piisavalt aru Meistri õpetusest ja kurjale mittevastupanu praktikast. Meistri õpetus on sisuliselt vaimne kuulutus. Isegi selle filosoofia ainelisi kaastähendusi ei saa vaadelda eraldi nende vaimsetest seostest. Meistri käsu vaim seisneb mittevastupanus kõigile isekatele reageeringutele universumi suhtes, millega kaasneb tõeliste vaimuväärtuste õiglaste tasandite aktiivne ja edasiliikuv saavutamine. Need vaimuväärtused on jumalik ilu, lõpmatu headus ja igavene tõde — Jumala tundmine ja üha enam temasarnaseks saamine.

¹⁰ Armastuse ja isetusega peab kaasnema suhete pidev elav ümberhindamine vastavalt Tõe Vaimu juhtimisele. Armastus peab haarama üha muutuvaid ja avarduvaid arusaamu armastatud inimese kõrgeimast kosmilisest hüvangust. Siis tekitab armastus sama ellusuhtumist ka kõigis teistes inimestes, keda ühe vaimust juhitud sureliku armastus teiste universumikodanike vastu võib mõjutada. Kogu see elava armastuse kohandumine peab toimuma nii, et võetaks arvesse praegust pahelist keskkonda ja jumalikkust saatust esindavat täiust kui igavest eesmärki.

¹¹ Me peaksime seda taibates selgesti mõistma, et kuldreeglit ja õpetust mittevastupanust ei saa kunagi täielikult mõista, kui neid võetakse dogmade või ettekirjutustena. Neist võib aru saada ainult neid läbi elades,

kui nende tähenduse mõistmiseks tõlgendatakse elavalt Tõe Vaimu, kes suunab ühe inimolendi armastavat kokkupuudet teise inimesega.

¹² Kõik see näitab selgesti vana ja uue religiooni vahet. Vanas religioonis õpetati eneseohverdust, uues religioonis õpetatakse ainult enese unustamist, laialdasemat eneseteostust ühiskonda teenides ja universumit mõistes. Vana religiooni motivatsiooniks oli teadlik hirm, uues taevariigi evangeeliumis domineerib veendumus tões, igavese ja kõikse tõe vaim. Ja ükskõik kui suur vagadus või ustavus oma usule ei hüvita elava Jumala vaimust sündinud poegadele iseloomuliku spontaanse, lahke ja siira sõbralikkuse puudumist taevariiki uskuja elus. Traditsioon ja tseremoniaalne formaalne palveldamise süsteem ei saa lunastada tõelise kaastunde puudumist oma kaaslaste vastu.

6. LAHKUMISE VAJALIKKUS

¹ Kui Peetrus, Jaakobus, Johannes ja Matteus olid esitanud Meistrile arvukalt küsimusi, jätkas too oma hüvastijätutlust, öeldes: „Ma räägin teile kõike seda enne teie juurest lahkumist, et valmistada teid ette eesootavateks sündmusteks, et te ei teeks nende käigus kogemata tõsiseid vigu. Võimumed ei lepi ainult sellega, et heidavad teid sünagoogidest välja. Ma hoiatan teid, et on lähenemas tund, mil need, kes teid tapavad, arvavad, et nad teevad sellega Jumalale teene. Ja nad teevad seda kõike teile ja neile, keda te taevariiki juhite, seepärast, et nad ei tunne Isa. Mind vastu võtmast keeldudes on nad keeldunud tundmast Isa, samuti keelduvad nad mind vastu võtmast, kui lükkavad tagasi teid — tingimusel, et te peate kinni minu uuest käsust armastada üksteist nii, nagu mina olen teid armastanud. Ma räägin teile neist asjust ette selleks, et teid siis, kui tuleb teie tund, nagu praegu on tulnud minu tund, tugevdaks teadmine, et kõik see oli mulle teada ning et minu vaim on teiega kõigis teie kannatustes, mida kogete minu ja evangeeliumi pärast. Just sellepärast olen rääkinud teiega algusest peale nii selgesti. Olen teid isegi hoiatanud, et inimese vaenlasteks võivad olla ka tema oma pere liikmed. Ehkki see taevariigi evangeelium ei jäta kunagi toomast iga üksiku uskliku hinge suurt rahu, toob see maa peale rahu alles siis, kui inimene on valmis kogu südamest minu õpetust uskuma ja seadma Isa tahte täitmise oma sureliku elu põhieesmärgiks.

² Nüüd, mil ma teist lahkun, nähes, et on tulnud tund, mil ma hakkän oma Isa juurde minema, olen üllatunud, et mitte keegi teist pole minult küsinud, miks ma teid maha jätän? Hoolimata sellest tean ma, et te

esitate seda küsimust oma südames. Räägin teiega otse, nagu sõber sõpradega. Minu lahkumine toob teile tegelikult kasu. Kui ma ei lahku, ei saa teie südamesse tulla uus õpetaja. Ma pean loobuma sellest surelikust kehast ja asuma taas oma kõrgele kohale, enne kui ma saan saata selle vaimõpetaja teie hinge elama ja seda tööni juhtima. Kui mu vaimõpetaja tuleb teie sisimasse, valgustab ta patu ja õigluse vahelisi erinevusi ning võimaldab teil oma südames nende kohta tarku otsuseid langetada.

³ Mul on teile veel palju öelda, aga te ei suuda praegu rohkem vastu võtta. Kui aga saabub Tõe Vaim, juhhib ta teid kõiki lõpuks kogu tõe juurde, kuna te minu Isa universumi paljusid elupaiku läbite.

⁴ See vaim ei räägi enda nimel, vaid kuulutab teile seda, mida Isa on ilmutanud Pojale, ja isegi näitab teile tulevikku; ta ülendab mind, nii nagu mina olen ülendanud oma Isa. See vaim lähtub minust ja ilmutab teile minu tõde. Kõik, mis Isa omab selles vallas, on nüüd minu; seepärast ütlen, et see uus õpetaja võtab sellest, mis on minu, ja ilmutab seda teile.

⁵ Veidi aja pärast ma lahkun teist lühikeseks ajaks. Hiljem, kui te mind uuesti näete, olen juba teel oma Isa juurde, nii et te ei näe mind ka siis kaua.”

⁶ Kui ta hetkeks vaikus, hakkasid apostlid omavahel arutama: „Mida ta meile küll räägib? „Veidi aja pärast ma lahkun teist” ja „Kui te mind uuesti näete, olen juba teel oma Isa juurde, nii et te ei näe mind ka siis kaua”. Mida see „veidi aja pärast” ja „mitte kaua” võib tähendada? Me ei saa aru, mida ta meile räägib.”

⁷ Kuna Jeesus teadis, et nad niisuguseid küsimusi esitavad, ütles ta: „Kas te arutate omavahel, mida ma sellega mõtlesin, kui ütlesin, et veidi aja pärast ma lahkun teist ja kui te mind uuesti näete, olen juba teel oma Isa juurde? Olen teile selgesti öelnud, et Inimese

Poeg peab surema, kuid tõuseb taas üles. Kas te ei saa siis minu sõnade tähendusest aru? Algul te kurvastate, kuid hiljem rõõmustate koos nende paljudega, kes pärast seda sündmust on neist aru saanud. Naine kannatab tõesti sünnitusvaludes, aga kui laps on sündinud, unustab ta kohe oma ängistuse ja rõõmustab teadmise üle, et ilma on sündinud inimene. Nii hakkate ka teie minu lahkumise pärast kurbust tundma, ent ma näen teid varsti jälle ja siis muutub teie kurbus rõõmuks ning teile tuleb uus ilmutus Jumala päästmistöö kohta, mida ükski inimene ei saa teilt enam ära võtta. Ja kõik maailmad on õnnistatud sellesama ilmutusega elust, mis tõukab surma troonilt. Seni olete kõik oma palved suunanud minu Isale. Kui te olete mind taas näinud, võite paluda ka minu nimel, ma kuulen teid.

⁸ Olen teile andnud õpetusi tarkusesõnade ja mõistujuttude kaudu. Tegin seda seepärast, et te olete väimused alles lapsed, nüüd aga on tulemas aeg, mil ma räägin teile Isast ja tema taevariigist otse. Ja ma teen seda sellepärast, et Isa ise armastab teid ja soovib, et teda teile täielikumalt väljendataks. Surelik inimene ei või vaim-Isa näha, seepärast olen tulnud maailma teie loodud-olendi silmadele Isa näitama. Kui te aga väim kasvus täiustute, hakkate ka ise Isa nägema.”

⁹ Kui üksteist apostlit olid tema sõnu kuulnud, hakkasid nad omavahel arutama: „Näe, ta räägibki meiega otse. Meister tuli ju tõesti Jumala juurest. Aga miks räägib ta, et peab Isa juurde tagasi pöörduma?” Ja Jeesus nägi, et nad ei saanud ikka veel temast aru. Need üksteist meest ei suutnud loobuda oma kauahellitatud mõtetest, mis olid seotud juutide käsitusega messiasist. Mida täielikumalt nad uskusid Jeesusesse kui messiasse, seda enam need sügavale juurdunud arusaamamaise kuningriigi hiilgavast ainelisest triumfist neid segasid.